

Arrest

nr. 317 080 van 21 november 2024
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats:

1. ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL
2. ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2024.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 mei 2024 met referthenummer X.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 april 2024 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 9 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 22 juli 2020.

1.2. Op 20 januari 2022 wordt verzoeker een eerste maal gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Engels machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat. Op 7 juni 2022 wordt verzoeker een tweede maal gehoord door het CGVS, eveneens bijgestaan door een tolk die het Engels machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 13 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. De Raad vernietigde de beslissing van 13 oktober 2022 in zijn arrest nr. X van 6 juli 2023.

1.5. Op 19 maart 2024 neemt de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op [...] mei 1992 te Mgbidi, Imo state en de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent etnisch Ibo en religieus christelijk. U volgde en beëindigde secundair onderwijs. In Nigeria werkte u niet. Op 24 december 2015 was u aanwezig op het jaarlijkse gemaskerde festival van Egu Igbagwu te Umuabiah, Oru West Local Government Area. Een zekere N. A. begon u te bekijken en sprak u aan. Jullie gingen naar een restaurant en dronken veel alcohol. Daarna gingen jullie samen terug naar het festival en gingen naar de 'bush' waar jullie elkaar kusten en hij begon u te pijpen. U schreeuwde en plotseling stond er een groep jongeren rond jullie en begonnen jullie te slaan. U werd daarop meegenomen naar het paleis van de Eze (dorpshoofd nvdr.). De Eze stelde dat u eerst naar het ziekenhuis diende te gaan omwille van uw verwondingen en u na 7 dagen moest terugkomen om een rituele reiniging te ondergaan waarna u zou uitgeleverd worden aan de politie. Uw moeder nam u mee om u een baxter te geven waarna u wat herstelde. U liep daarna weg naar uw oom wat een week duurde. U trok naar het noorden van Nigeria waar u bijna werd ontdekt. U verliet vervolgens Nigeria begin 2016 via de grens met Niger en trok naar Libië waar u ongeveer een half jaar heeft verbleven alvorens naar Italië te gaan. U kwam in Italië aan in oktober 2016 en diende er op 17 februari 2017 een verzoek tot internationale bescherming in. U bleef er niet en ging naar Frankrijk waar u op 22 december 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd u zowel in eerste aanleg als in beroep geweigerd. U kwam daarop naar België en kwam er op 10 juli 2020 aan. U diende hier op 22 juli 2020 een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek diende u de Nigeriaanse krant 'The Nigerian observer' d.d. 26 januari 2016 in met een artikel met u als onderwerp over de door u ervaren problemen te Nigeria, een brief van uw huidige Belgische vriend, een kopie van uw geboortecertificaat en een 'declaration of persona non grata' van de Umuabiah autonome gemeenschap d.d. 20 juni 2016.

Op 13 oktober 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de raad voor vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). Op 6 juli 2023 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS. In haar arrest stelt de RvV dat, indien het door u neergelegde krantenartikel authentiek en verschenen zou zijn, niet uitgesloten kan worden dat u als homoseksueel zou gezien worden door leden van uw lokale gemeenschap en de Nigeriaanse overheid. De Raad acht een verder onderzoek noodzakelijk naar de authenticiteit en publicatie van de door u neergelegde krant. Het CGVS ondernam daarop een grondig onderzoek van de door u neergelegde krant.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties probeerde te misleiden over uw eerder verzoek om internationale bescherming te Frankrijk.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 22 december 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Franse asielinstanties (zie CGVS aanvraag derde landen d.d. 5 mei 2021 toegevoegd aan het administratief dossier). Toen u daar tijdens het persoonlijk onderhoud vor het CGVS werd over bevraagd, beaamde u dat u in Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 20 januari 2022 p 3 [verder NPO 1]) en gaf u aan dat de Franse migratiediensten u meedeelden dat u niet goed had uitgelegd waarom u Nigeria heeft verlaten (NPO 1 p 4). Specifiek gevraagd of u in Frankrijk hetzelfde verhaal heeft verteld als bij de Belgische migratiediensten, verklaarde u daar hetzelfde verhaal te hebben verteld. In een poging om u nog de kans te geven om eventuele verschillen in uw asielrelaas nog mee te delen en daar eerlijke verklaringen over af te leggen, stelde u dat u niet denkt dat er verschillen zijn (NPO 1 p 4). Op basis van het asieldossier dat bij de Franse migratiediensten werd opgevraagd en werd toegevoegd aan het administratief dossier dient vastgesteld dat u te Frankrijk verklaarde dat u vreest gedood te worden, omdat uw vader homoseksueel is en hij u op 15-jarige leeftijd, sinds het jaar 2007, meenam naar initiaties bij de Gay Group Association waar u werd uitgelegd hoe je de liefde dient te bedrijven en u zijn plaats in de organisatie zou moeten innemen (Entretien p 4 en 5). U zou uw vader, toen hij u meenam naar deze groep, gezegd hebben dat het u niet bevalt om homo te worden, waarop uw vader ermee zou hebben gedreigd u uit het huis te zetten, uw studies niet meer te betalen, en geen voedsel meer te geven (Entretien p 5). Toen u specifiek werd gevraagd of u zich tot mannen of vrouwen aangetrokken voelt, stelde u **dat u zich tot vrouwen aangetrokken voelt** (Entretien p 5).

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u dat u vreest 20 jaar te zullen worden opgesloten in de gevangenis in geval van terugkeer naar Nigeria, omdat **u een homoseksuele relatie had met een man en u homoseksueel bent** (CGVS vragenlijst d.d. 8 maart 2021 punt 4 en 5). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud de kans kreeg om vrijuit over uw asielmotieven te spreken, verklaarde u dat u werd betrappt in de 'bush' toen u romantisch aan het doen was en u werd gepijpt waarna u schreeuwde en u werd ontdekt waarop u werd geslagen (NPO 1 p 12).

Bovenstaande indachtig dient vastgesteld dat u bij de Franse migratiediensten **fundamenteel verschillende verklaringen** heeft afgelegd wat betreft uw seksuele geaardheid en de door u beweerde vervolgingsfeiten te Nigeria ten opzichte van uw asielrelaas bij de Belgische migratiediensten.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud met bovenstaande vaststellingen werd geconfronteerd, verklaarde u zonder meer dat u dat daar [Frankrijk] nooit heeft gezegd, dat hun Engels slecht is en dat ze niet weten wat ze schrijven (NPO 1 p 15) wat **geenszins een geloofwaardige verklaring is voor de grove tegenstrijdigheden**. Daarenboven dient gewezen op de vaststelling dat u een beroep indiende tegen de beslissing van de Franse asielinstanties, en u ook gehoord werd ter zitting wanneer dit beroep behandeld werd (zie CGVS aanvraag derde landen d.d. 5 mei 2021 toegevoegd aan het administratief dossier). U maakte er geen enkel gewag van het feit dat er zaken zouden zijn neergeschreven in het verslag van het interview, die u niet gezegd zou hebben. U verklaarde in het kader van dit beroep wel [in tegenstelling tot uw verklaringen in het kader van het 'Entretien'] dat uzelf wel degelijk homoseksueel bent, maar u kon wat dit betreft op geen enkele wijze overtuigen.

Daarnaast dient opgemerkt dat ook wat betreft uw familiale omstandigheden u er niet voor terugdeinst om tegenstrijdige verklaringen af te leggen bij de verschillende migratiediensten.

U verklaarde immers bij de Franse migratiediensten dat uw vader is overleden op 20 december 2015 aan de gevolgen van zijn verwondingen, nadat uw moeder ontdekte wat er gaande was tijdens een feest van de 'Gay Group Association' bij u thuis op 10 december 2015, waarna ze de politie waarschuwde. Hierna zouden veiligheidsagenten binnengevallen zijn, waarbij uw vader gewond raakte. Een tijd later zou uw vader gestorven zijn aan zijn verwondingen, zo verklaarde u er verder (Entretien p 2). Toen u echter tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd bevraagd naar uw vader verklaarde u dat uw vader is gestorven in 1995 als gevolg van een ziekte, wat u werd verteld, en u hem enkel kent van op een foto (NPO 1 p 5).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u doelbewust de Belgische migratiediensten probeerde te misleiden over de inhoud van uw eerder verzoek om internationale bescherming te Frankrijk.

Hoewel het gegeven dat u onjuiste verklaringen hebt afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek verder wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek, wat bijkomende eisen met zich mee brengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.

Er dient voorts vastgesteld dat uw verklaring homoseksueel te zijn, niet geloofwaardig kan worden bevonden.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

*Allereerst dient vastgesteld - zoals hierboven reeds werd aangehaald - dat u bij de Franse migratiediensten uitdrukkelijk heeft vermeld dat u op vrouwen valt, en u er duidelijk aangaf dat uw vrees erin bestaat als homoseksueel te zullen worden gepercipieerd (Entretien p 5) **wat de geloofwaardigheid van de door uw geopperde homoseksuele geaardheid reeds ernstig ondermijnt.***

Voorts dient benadrukt dat, indien u werkelijk homoseksueel zou zijn, er niet kan ingezien worden dat u dit asielmotief niet meteen zou hebben aangehaald bij de Franse migratiediensten, wanneer u er een verzoek tot internationale bescherming indiende. Immers, pas nadat uw asielrelaas - nl. dat u werd geïnitieerd door uw vader in de 'Gay Group Association' - niet geloofwaardig werd bevonden door de Franse migratiediensten, ging u in beroep tegen deze beslissing en verklaarde u pas dan wel degelijk zelf homoseksueel te zijn - hetgeen geenszins geloofwaardig bevonden werd door de 'Cour nationale du droit d'asile', en tegenstrijdig is aan de verklaringen die u aflegde tijdens uw interview voor de Franse migratiediensten. Indien u werkelijk homoseksueel zou zijn, en dit de reden vormde voor uw vertrek uit Nigeria, kan niet ingezien worden waarom u dit niet meteen aanhaalt wanneer u bescherming verzocht bij de Franse asielinstanties. Evenmin kan ingezien worden waarom u er een heel verhaal over een 'gay association' geleid door uw vader uit uw duim zou zuigen, indien uw vader werkelijk reeds zou zijn gestorven in het jaar 1995, en u werkelijk problemen gekend zou hebben omwille van uw eigen beweerde homoseksuele geaardheid, in Nigeria.

*Toen u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS een eerste keer werd bevraagd naar het moment in uw leven waarop u voor het eerst besepte dat u niet was als de anderen gaf u aan dat dit in 2008 was, toen u 16 jaar oud was, en u toen begon te voelen dat u anders was. Gevraagd welke emoties of gevoelens u daar dan bij had gaf u **verrassend** aan dat u daar geen deftig antwoord kan op geven. Gevraagd hoe dat komt, stelde u dat u niet meer weet welke emoties u toen had (NPO 1 p 14). Peilend naar uw gedachten bij het beseft dat u anders was, gaf u mee dat u toen dacht dat u anders was, dat u niet langer interesse had in vrouwen en dat u toen begon te zoeken naar iemand waar u mee kon daten en dat dit moeilijk was. Gevraagd waarom dit dan moeilijk was, gaf u mee dat het verboden is (NPO 1 p 15).*

Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd werd naar het moment waarop u besepte dat u anders was dan andere mannen en niet dezelfde gevoelens had voor vrouwen, gaf u aan dat dit in 2008 was toen u 17 of 18 jaar oud was – een licht verschil met uw eerdere verklaringen.

Opnieuw gevraagd naar uw gedachten daarbij stelde u dat het was toen u niet meer aangetrokken was tot vrouwen en u toen merkte dat u anders was (NPO 2 p 5).

Er dient daarbij opgemerkt dat het CGVS er rekening mee houdt dat een verandering in seksuele geaardheid doorheen een persoonlijk leven mogelijk is en deze verandering gepaard gaat met interne veranderingen in gevoelens en gedachten bij de persoon waarvan mag verwacht worden dat deze persoon daar omstandige, gedetailleerde en spontane verklaringen kan over afleggen. Toen u echter werd gevraagd hoe u bemerkte dat u anders was, verklaarde u dat wanneer u uw vrienden zag u een erectie kreeg (NPO 2 p 5) waarmee u de nadruk legt op een fysieke reactie. Toen u iets later werd gevraagd naar uw emoties of gevoelens toen u voor het eerst opmerkte dat u anders was dan andere mannen – waarbij er gepeild wordt naar uw gevoelsleven bij uw ontluikende homoseksuele geaardheid – gaf u mee dat u zich dat niet kan herinneren (NPO 2 p 6).

Er dient hierbij vastgesteld dat u uw bewustwording van uw homoseksuele geaardheid situeert toen u de leeftijd van 16 à 18 jaar had. Daarnaast valt op dat, wanneer u gevraagd werd naar gevoelens en emoties aangaande uw homoseksuele geaardheid, u daar gewoon niet kan op antwoorden en u ter verantwoording stelt dat u het vergeten bent wat **geenszins een aannemelijke verklaring** is. Voorts kan u inzake uw bewustwording van uw beweerd homoseksuele geaardheid enkel verklaringen afleggen betreffende een fysieke reactie, namelijk het krijgen van een erectie, maar blijkt u geenszins in staat om te duiden welk emoties of gedachten daarbij door u heen gingen, wat u erover dacht, en hoe u zichzelf in deze situatie zag. U kunt enkel stellen dat u zich seksueel aangetrokken voelde tot andere mannen, maar weet dit verder op geen enkele wijze te duiden, te concretiseren, of nog maar enigszins aannemelijk te maken.

Bevraagd naar uw ervaringen wanneer u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen verklaarde u dat u 17 à 18 jaar oud was, dat u gevoelens begon te krijgen op de secundaire school toen u en uw mannelijke medestudenten buiten douchten, dat de reden was dat u toen naakte mannen zag en dat u daarvoor nooit eerder die gevoelens had (NPO 2 p 6 en 7). Gevraagd naar uw reactie toen u die gevoelens voor het eerst ervaarde stelde u **verrassend** dat u geen reactie had. Het u verduidelijkt dat er werd gepeild naar gevoelens of gedachten, stelde u vlakaf dat u was aangetrokken. Verder peilend naar mogelijke emoties of gedachten gaf u mee dat u bewonderde, dat u uw ogen er naar richtte en dat u iets zag dat u wilde hebben. Gevraagd wat u daarbij voelde, gaf u mee dat u zich daarbij boos en slecht voelde. U gaf aan dat u dat wegstak voor de omgeving. Gevraagd wat u deed om u gevoelens te verbergen, ontweek u de vraag en gaf u aan dat u dat gevoel constant had en u soms masturbeerde om uzelf te kalmeren (NPO 2 p 7). **Opnieuw dient vastgesteld dat u uw ervaringen hoofdzakelijk richt tot de seksuele en bijgevolg fysieke component van uw beweerd homoseksuele geaardheid en u er niet in slaagt enige emoties, zelfreflectie of doorleefde ervaringen naar voor te brengen.** Wanneer u bevraagd werd naar emoties bij het besef dat u zich tot mannen aangetrokken voelde, gaf u aan daar niet te kunnen op antwoorden. In een ultieme poging om te peilen naar uw bewustwordingsproces van uw beweerd homoseksualiteit gaf u nogmaals mee dat u daar niet kan op antwoorden (NPO 2 p 7).

Toen u werd gevraagd of u er al dan niet lang heeft over gedaan om te aanvaarden dat u nu eenmaal op mannen valt, stelde u daar enkele jaren over gedaan te hebben en u dat seksueel voelde wanneer u de leeftijd bereikte om dat te voelen. Uw advocaat verduidelijkte de vraag tot tweemaal toe waarop u slechts kon antwoorden dat u het niet begreep. Toen de protection officer u vroeg of u de realiteit van uw homoseksuele geaardheid onmiddellijk accepteerde of dat er daar tijd over ging en of u op deze vraag kon antwoorden, stelde u vlakaf dat niet te kunnen. (NPO 2 p 8). Gevraagd of u het er moeilijk mee had om uw geaardheid te aanvaarden, stelde u zonder meer van niet. Bevraagd naar meer duiding (nog iets?) antwoorde u niet meer (NPO 2 p 8 en 9).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u er niet in slaagt enige emoties of gevoelens naar voor te brengen betreffende uw bewustwording van uw homoseksuele geaardheid en u vaak niet weet te antwoorden op de vragen die u werden gesteld. Bijgevolg tast dit de reeds sterk ondermijnende geloofwaardigheid van uw beweerd homoseksuele geaardheid verder aan.

Bevraagd of u bepaalde dingen deed om uw homoseksualiteit te verbergen beaamde u dat. Bevraagd wat u dan precies deed, gaf u **verrassend** mee dat je dat niet echt kan doen en gaf u nogmaals mee dat u de vragen soms niet begrijpt (NPO 2 p 9). Toen de vraag u werd herhaald, gaf u mee dat u de hoofdvraag niet begreep en gaf u aan dat het onmogelijk is om je gedrag te verbergen, dat twee mannen geen hotelkamer kunnen huren en dat heel gevaarlijk is in de Nigeriaanse maatschappij gezien

dat niet geaccepteerd wordt. Bevraagd of er zaken waren waar u op lette om niet op te vallen, gaf u aan dat u niet weet wat u er aan kon doen (NPO 2 p 9).

De vaststelling dat u geen plausibel antwoord kan geven op de vraag hoe u uw homoseksuele geaardheid verborg – het is onmogelijk – en uw verklaringen hierbij getuigen allerm minst van enige werkelijk beleefde ervaringen van een homoseksuele man in een extreem vijandige omgeving ten opzichte van homoseksuelen.

Toen u werd bevraagd hoe u uw toekomst zag als homoseksueel in een land waar dat niet wordt geaccepteerd, verklaarde u uiterst vaag en weinig concreet dat u uw toekomst zag als iemand in een gevaarlijke situatie. Gevraagd wat uw perspectieven waren voor de toekomst gaf u aan dat het toen was dat u begon na te denken wat te doen gezien u in dergelijke omgeving niet kon blijven leven (NPO 2 p 12). Er dient daarbij opgemerkt dat u uw bewustwording van uw beweerde homoseksualiteit situeerde toen u de leeftijd had van 17 à 18 jaar namelijk in het jaar 2009 of 2010. Toen u werd gevraagd of de reisroute zoals u ze had verklaard bij DVZ correct was beaamde u dat (NPO 1 p 11) waarbij u Nigeria in 2016 – 6 jaar na de door u beweerde bewustwording – verliet. Er mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u uw denkproces over uw toekomst(perspectieven) meer gedetailleerd zou kunnen toelichten wat niet het geval is. Bevraagd naar uw toekomstplannen in Nigeria gaf u immers aan dat niet te weten en u bleef kijken wanneer de wet zou veranderen wat niet gebeurde (NPO 2 p 12).

Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk zijn, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef homoseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw homoseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Nigeria, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte, oppervlakkige, herhalende, en niet doorleefde verklaringen, die allerm minst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Nigeria – of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), zonder daarbij steeds dezelfde, beknopte verklaring te herhalen [namelijk dat u zich uw gevoelens niet kan herinneren, dat u een erectie kreeg als u naakte mannen zag en evenmin wanneer u wel ten volle bewust was van uw geaardheid] – zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerm minst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend, levend en werkend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaringen herhaalt zonder verdere duiding, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.

Bovenstaande opmerkingen indachtig dient vastgesteld dat u uw beweerde homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Wat betreft de verschillende documenten die u indiende ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming dienen volgende vaststellingen gedaan.

Wat betreft de kopie van uw geboortecertificaat dient opgemerkt dat het CGVS niet twijfelt aan uw identiteit, uw Nigeriaanse nationaliteit noch aan uw herkomst uit Mgbidi in Imo state.

Wat betreft de brief van meneer E. F. d.d. 12 januari 2022 staat te lezen dat hij 100% gay is, dat hij u op 23 februari 2021 leerde kennen in het Noordstation en hij een zwak heeft voor 'black gayboys', hij u elke dag berichten stuurt en hij u financieel helpt, dat u al een 8-tal keren bij hem op bezoek bent geweest en het klikt tussen jullie en hij graag met u zou samenwonen. De brief vermeldt nog de vraag wat er dient te gebeuren zodat jullie zouden kunnen samenwonen. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat deze brief geschreven werd in Nederland [u bedoelde waarschijnlijk in de taal 'Nederlands'] door uw vriend en de auteur u vroeg om dit af te geven tijdens het persoonlijk onderhoud. Gevraagd wat er in te lezen staat, gaf u aan dat hij het niet aan u kon uitleggen en het CGVS de realiteit zou begrijpen van wat u wil uitleggen (NPO 1 p 10). Er dient hierbij opgemerkt dat de het uiterst opmerkelijk is dat u zelf niet weet wat er in de brief geschreven staat, en uw beweerdde vriend u hierover niets zou hebben uitgelegd. Verder dient opgemerkt dat, wanneer u werd bevraagd naar uw vriend hier in België – de genaamde E. F. – u verklaarde dat hij geboren is in 1985, terwijl in de brief geschreven staat dat E. geboren is in 1955, een meer dan opmerkelijk verschil. Ten slotte dient opgemerkt dat **deze brief uw reeds ongeloofwaardig bevonden homoseksuele geaardheid niet weet te wijzigen.**

Wat betreft de 'declaration of persona non grata' van de Umuabiahu autonome gemeenschap d.d. 20 juni 2016 verklaarde u dat uw moeder u opbelde op 25 december 2021 en u zei dat ze deze brief had ontvangen van de 'chief' en dat er wordt vermeld dat u bent verbannen uit de gemeenschap (NPO 1 p 11).

Er dient allereerst opgemerkt dat de 'declaration' is opgesteld op 20 juni 2016 – 6 maanden na de door u beweerdde gebeurtenissen op het jaarlijkse festival. U gaf aan dat u 7 dagen de tijd kreeg om u voor te bereiden op het reinigingsritueel (NPO 1 p 13). Er kan dan ook niet ingezien worden dat de gemeenschap 6 maanden zou wachten om deze brief aan uw moeder over te maken. Opvallend is ook dat u verklaart dat uw moeder u opbelde op 25 december 2021 om u op de hoogte te brengen van deze 'declaration'. Er kan eveneens niet ingezien worden dat uw moeder u daar pas 5 jaar later van op de hoogte zou brengen, noch dat de gemeenschap 5 jaar zou gewacht hebben om deze 'declaration' te versturen. Ten slotte dient vermeld dat voorgelegde stukken, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund moeten worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. **Bijgevolg kan geen enkele bewijswaarde toegeschreven worden aan dit document.**

Wat betreft de Nigeriaanse krant 'The Nigerian observer' d.d. 26 januari 2016 dient opgemerkt dat op pagina 9 een artikel staat te lezen waarin uw naam wordt vermeld en waarbij de inhoud van het artikel zonder meer overeenkomt met de door u beweerdde gebeurtenissen tijdens het jaarlijkse Egu Igbagwu festival (NPO 1 p 9; NPO 1 p 13). U verklaarde dat u met deze krant wil aantonen hoe u werd betrappt en hoe de gebeurtenissen zich hebben voorgedaan (NPO 1 p 11).

Allereerst dient opgemerkt dat – zoals hierboven reeds werd aangetoond – er geen geloof gehecht kan worden aan uw homoseksuele geaardheid. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan gebeurtenissen die voortkomen uit deze door u beweerdde homoseksualiteit. Verder dient opgemerkt dat een krant sowieso niet beschouwd kan worden als een officieel document en dat de artikels die in een krant verschijnen niet per definitie waarheidsgetrouw zijn. Komt daarbij dat corruptie in Nigeria wijdverspreid is (zie informatie administratief dossier), waardoor de authenticiteit van voorgelegde kranten niet zonder meer kan worden aangenomen, zelfs al hebben ze dezelfde uiterlijke kenmerken als kranten die inderdaad in omloop zijn. In elk geval moeten voorgelegde stukken, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. **Bijgevolg kan de bewijswaarde en voorgehouden authenticiteit van dit document ernstig in vraag worden gesteld.**

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen en het arrest van de RvV d.d. 6 juli 2023 liet het CGVS de door u overgemaakte krant aan een grondig(er) onderzoek onderwerpen. De onderzoeksdienst Cedoca deed meerdere pogingen om een kopie te bemachtigen van de editie van 26 januari 2016 van de krant 'The Nigerian Observer' (zie COI Case NGA2024-002 in administratief dossier). Deze pogingen bleken echter vruchteloos. Echter, na een grondige analyse van de inhoud van de door u neergelegde krant, kunnen volgende vaststellingen worden gedaan.

Wat betreft de pagina (p. 9) in de Nigeriaanse krant 'The Nigerian observer' d.d. 26 januari 2016 waar het bewuste artikel over de door u beweerdde gebeurtenissen die u beschreef tijdens uw persoonlijke onderhoud terug te vinden is, dient opgemerkt dat op deze pagina nog een tweede artikel valt te lezen met de titel 'Military Option Alone Can't Stop Insurgency – NPM' geflankeerd door een foto van een graafmachine en een menigte mensen.

Wat betreft het artikel 'Military Option Alone Can't Stop Insurgency – NPM' dient opgemerkt dat hetzelfde artikel werd teruggevonden via de Nigeriaanse website van 'The Eagle Online' en dit internetartikel gedateerd is op 6 juli 2015. Er dient daarbij opgemerkt dat de door u neergelegde krant verschenen zou zijn op dinsdag 26 januari 2016; een halfjaar later dan de datum waarop het artikel van The Eagle Online is verschenen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat hetzelfde artikel een half jaar later opnieuw gepubliceerd zou worden in de door u neergelegde krant, is geenszins aannemelijk. Daarenboven wordt in het betreffende artikel verwezen naar gebeurtenissen die plaatsvonden een week eerder ["Olakunle said the terrorists in the last one week had killed about 180 innocent Nigerians [...]"], hetgeen het des te onaannemelijk maakt dat dit artikel, volledig identiek, opnieuw gepubliceerd zou zijn een half jaar later.

Wat betreft de foto van een graafmachine en een menigte mensen - met daaronder het bijschrift "Hundreds of people were gathered at the site of a collapsed three-story building that housed a school, on Lagos island, in Nigeria" - die op dezelfde pagina in de door u neergelegde krant terug te vinden is, dient opgemerkt dat dezelfde foto werd teruggevonden bij een artikel gepubliceerd op 13 maart 2019 door Premium Times met titel: "Lagos school building collapse: Ambode visits scene, blames landlord". Dit artikel en bijhorende foto werd gepubliceerd ruim 3 jaar na de door u neergelegde krant (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), en betreft een gebeurtenis die pas plaatsvond in maart 2019 - drie jaren na de publicatiedatum van de door u neergelegde krant. Opvallend genoeg valt in de rechter benedenhoek van deze foto, zoals gepubliceerd in de door u neergelegde krant, 'Premium Times - Nan' te lezen, hetgeen nogmaals overduidelijk aantoonde dat deze foto geplukt werd uit het artikel van Premium Times.

Bovenstaande vaststellingen betreffende de inhoud van de door u neergelegde krant halen de authenticiteit van de door u neergelegde krant compleet en onherroepelijk onderuit. Bijgevolg kan besloten worden dat deze door u neergelegde krant op uw vraag werd opgesteld en niet publiekelijk werd uitgegeven en verspreid in Nigeria.

Er dient daarbij opgemerkt dat u er hoegenaamd niet voor terugdeinst om de Belgische migratiediensten te misleiden waarbij u ook valse documenten neerlegt ten einde uw verzoek om internationale bescherming te beïnvloeden. Dit bevestigt nogmaals de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-securitysituation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om

het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 20 januari 2022 en d.d. 7 juni 2022 die naar u werden verstuurd op, respectievelijk 27 april 2022 en 8 juli 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan een de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van de vluchtelingen en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de rechtspleging

3.1. De Raad stelt vast dat verzoeker twee ontvankelijke verzoekschriften door verschillende advocaten heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 315 439 ingediend door advocaat Vrijens op 19 april 2024 en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 316 479 ingediend door advocaat Massin op 18 april 2024.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat als volgt luidt: “Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."

Met toepassing van artikel 39/68-2, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers 315 439 en 316 479 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting wordt op voormeld artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet gewezen en gesteld dat de Raad zal oordelen op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, tenzij ter terechtzitting anders wordt aangegeven door verzoeker.

Er wordt door verzoeker beslist dat het ingediende verzoekschrift met rolnummer 316 479 mag behandeld worden. Verzoeker wordt zodoende in toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet geacht afstand te doen van zijn verzoekschrift in de zaak met rolnummer 315 439. De Raad zal bijgevolg enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 316 479.

3.2. De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Het verzoekschrift

4.1. Verzoeker voert een manifeste appreciatiefout aan en de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

Aangaande de vluchtelingenstatus betoogt verzoeker dat hij het slachtoffer is van ernstige persoonlijke vervolging en ook een vrees heeft voor vervolging door zijn gemeenschap, de Nigeriaanse bevolking en de autoriteiten indien hij wegens zijn seksuele oriëntatie naar Nigeria terugkeert en dus vervolgers van niet-overheidswegen en staatswege vreest in de zin van artikel 48/5 § 1, a) en c) van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging is ingegeven door het feit dat verzoeker behoort tot een specifieke en kwetsbare sociale groep, namelijk Nigeriaanse homoseksuelen. Dit rechtvaardigt de toekenning van bescherming wat ook in de bestreden beslissing wordt erkend volgens verzoeker. Verzoeker stelt te zullen aantonen dat de seksuele oriëntatie van verzoeker door het CGVS niet op geldige wijze in twijfel wordt getrokken aangezien de daartoe aangevoerde grieven soms ontoereikend zijn. Hij meent dat de beoordeling door het CGVS volledig subjectief is en dat hij bovendien in het geheel niet is ondervraagd (en dus ook geen advies gegeven) over de wijze waarop hij zijn seksuele oriëntatie in België heeft beleefd, wat een essentieel element is voor een geldig oordeel over zijn homoseksualiteit. De vraag of verzoekers seksuele oriëntatie reëel is, staat in deze zaak centraal zo betoogt verzoeker aangezien zijn nationaliteit niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS dat het risico op vervolging van LGBT-mensen in Nigeria eveneens als vaststaand beschouwt. Hij stelt dat zijn seksuele oriëntatie thans bekend is bij de bevolking en de autoriteiten en uit dit bestaan alleen als volgt het bestaan van bedreigingen van vervolging tegen hem. Ervan uitgaande dat deze feiten voldoende vaststaan eventueel met het voordeel van de twijfel is het dus aangewezen artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet toe te passen. Hij riskeert elk moment opnieuw als homoseksueel te worden geïdentificeerd en zelfs aangifte bij de politie en gevangenisstraf louter op grond van zijn seksuele oriëntatie. Hoe dan ook, zelfs indien de feiten van de vervolging en/of de gestelde relaties in dit stadium niet geloofwaardig worden geacht ontslaat dit de asielautoriteiten niet van de verplichting om uiteindelijk de werkelijkheid van de seksuele oriëntatie van verzoeker en zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer op grond van seksuele oriëntatie in twijfel te trekken.

Verzoeker wijst er op dat hij beweert homoseksueel te zijn en op rechtspraak van het Hof van Justitie en de Raad en betoogt dat gezien de vervolging van de LGBTQ-gemeenschap in Nigeria het duidelijk is dat een Nigeriaanse homoseksueel die zijn seksuele oriëntatie in zijn land van herkomst niet verborgen houdt, onvermijdelijk het doelwit zal zijn van verschillende vormen van vervolging, met name van een risico van willekeurige en discriminerende arrestatie en detentie, wat door het CGVS wordt toegegeven. Verzoeker wijst erop dat een gevangenisstraf voor homoseksuele handelingen die daadwerkelijk wordt toegepast moet worden geacht een onevenredige of discriminerende bestraffing en dus een daad van vervolging te vormen volgens het Hof van Justitie en stelt dat in deze context Nigeriaanse homoseksuelen wel degelijk gegronde redenen hebben om te vrezen voor verschillende vormen van vervolging in Nigeria. Verzoeker stelt vervolgens, onder verwijzing naar internetbronnen, op het feit dat homoseksualiteit in Nigeria illegaal is op grond van het Strafwetboek en dat volgens een project van Pew Global Attitudes Project van 2007 97% van de Nigerianen van mening zijn dat homoseksualiteit door de maatschappij moet worden verworpen. Hij meent dat het enkele feit dat men homoseksueel is de toekenning van bescherming rechtvaardigt. Onder verwijzing naar UNHCR, *“Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity”*, Genève, 2008 (internetlink), betoogt hij verder dat de effectieve strafbaarstelling in Nigeria en de grotendeels homofobe context die kan leiden tot allerlei soorten geweld en aangifte bij de autoriteiten, bijzondere omstandigheden vormen waarin het louter feitelijke of vermeende behoren tot de sociale groep van homoseksuelen volstaat om te vrezen dat men op een dag zal worden vervolgd enkel en alleen wegens zijn seksuele oriëntatie. Verzoeker betoogt verder dat er geen enkele bescherming mogelijk is van homoseksuelen door de Nigeriaanse autoriteiten en dat indien sprake is van stelselmatige vervolging door de autoriteiten er ook duidelijk sprake is van stelselmatige vervolging door de Nigeriaanse bevolking voortvloeiend uit de algemene context in Nigeria. Verzoeker zou gedwongen zijn om zijn homoseksualiteit op een verborgen manier te beleven. Verzoeker formuleert vervolgens een aantal vragen die de Raad in overweging dient te nemen ervan uitgaande dat de seksuele oriëntatie van verzoeker vaststaat en stelt dat de Raad een objectief risico moet beoordelen, zonder de internationale bescherming afhankelijk te stellen van de vaststelling van vervolging in het verleden. Hij betoogt vervolgens dat de Raad reeds heeft erkend dat *“het feit dat een Senegalees homoseksueel is het verlenen van bescherming rechtvaardigt”* en dat *“sommige Nigerianen hebben dus op deze basis bescherming gekregen en kunnen nu vrij hun homoseksualiteit beleven”*. Verzoeker citeert daarbij ook uit een arrest van het CNDA van 2 februari 2017.

Met betrekking tot de schending van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991, de beoordelingsfout en de plicht tot voorzichtigheid stelt verzoeker dat de redenen die zijn aangevoerd om de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, ontoereikend en/of inadequaats zijn. Met betrekking tot zijn beschermingsverzoek in Frankrijk wijst verzoeker erop dat hij niet goed geadviseerd werd tijdens zijn verzoek om internationale bescherming en hij moeilijkheden had om zich verstaanbaar te maken. Hij stelt dat veel gevallen van verkeerde vertaling of vereenvoudiging van verklaringen zijn gemeld door asielzoekers in Frankrijk en citeert ter staving ook van zijn stelling dat hij niet adequaat werd bijgestaan uit het AIDA verslag Frankrijk update 2021. Hiermee rekening houdend lijkt verzoekers uitleg plausibel en dus moet voorzichtigheid betracht worden zo stelt verzoeker die bevestigt dat de verklaringen die hij in België heeft afgelegd over zijn seksuele geaardheid en zijn familie correct zijn en de inhoud van de verklaringen die hij in Frankrijk zou hebben afgelegd, betwist.

Aangaande de bewustwording van de homoseksuele oriëntatie van verzoeker betoogt hij dat hij inderdaad een bewustwordingsproces rapporteerde ongeveer rond 16-18 jaar en dat hij op het einde van dit proces zich realiseerde dat hij homoseksueel was en dit accepteerde alsook het feit dat hij dit zijn hele leven zou moeten verbergen. Vervolgens stelt hij dat het voor een homoseksuele verzoeker zeer ingewikkeld is om in detail uit te leggen hoe hij zich bewust is geworden van zijn seksuele geaardheid ook al heeft hij zich daar nooit mee bezig gehouden en *“heeft hij de laatste jaren van zijn leven doorgebracht met het verbergen en het er nooit over te hebben”*. Het is dus volgens verzoeker de plicht van de dossierbehandelaar om uit te leggen wat hij van verzoeker verwacht met betrekking tot zijn verklaringen over zijn bewustwording, terwijl de vragen door en door gingen en verzoeker dat hij voldoende informatie had gegeven. Door deze uitleg niet te geven is de zorgplicht geschonden volgens verzoeker.

Aangaande de ingediende documenten erkent verzoeker dat hij de inhoud van de brief van E.F. niet volledig kende maar is hij van mening dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening houdt met de inhoud van de brief en stelt dat hieruit blijkt dat hij werkelijk homoseksueel is en in België een relatie heeft met een man. Wat betreft de vertraging bij het voorleggen van bepaalde documenten, en met name het artikel in The Nigerian Observer en de Declaration of persona non grata, licht verzoeker toe dat hij contact had opgenomen met zijn zus en dat zij hem de documenten heeft toegezonden en deze documenten kort voor zijn persoonlijk onderhoud te hebben gekregen en ze niet kon voorleggen tijdens de procedure in Frankrijk.

Hij wijst er ook op dat hij *“veel geld heeft moeten betalen om deze documenten te verkrijgen (de verzending vanuit Nigeria was logistiek zeer ingewikkeld)”*, en dat hij in Frankrijk niet genoeg geld had om ze te verkrijgen. Hij voegt er aan toe dat hij sinds zijn laatste interview bij het CGVS met zijn partner is gaan samenwonen dus bijna twee jaar geleden en dat naar zijn mening het CGVS hem opnieuw had moeten horen over zijn huidige situatie, de manier waarop hij zijn seksualiteit in België ervaart of over de inconsistenties met betrekking tot de persartikels zodat de beslissing moet vernietigd worden. Verzoeker besluit dit onderdeel met een theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming betoogt verzoeker dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de elementen die verband houden met de situatie in het land van herkomst en dat ook zijn individuele situatie is onderschat. Verzoeker betoogt in dit verband dat de informatie waarop de beslissing is gebaseerd niet actueel is aangezien de commissaris-generaal zich baseert op de COI 2018, terwijl in november 2020 een COI is gepubliceerd voor de regio van herkomst van verzoeker en in dit opzicht is de bestreden beslissing niet daadkrachtig gemotiveerd. Hij verwijst en citeert uit de COI Focus, *“Situation sécuritaire au nord-est”* van 20 november 2020 en stelt dat de Boko Haram groep regelmatig misdaden pleegt volgens het internationaal recht. Hij stelt dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn de bevolking te beschermen zoals uit het rapport van Amnesty International blijkt en citeert vervolgens uit het laatste EASO verslag van juni 2021 en wijst op het gegeven dat de eerste vier maanden van 2021 bijzonder werden gekenmerkt door gewelddadige incidenten in verschillende Nigeriaanse staten (p. 58-59) en herinnert eraan dat hij geboren is in Mgbidi, Imo State en citeert een passage in het EASO verslag over deze staat.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

4.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Mgbidi in Imo state. Bij de indiening van het verzoek om internationale bescherming legt verzoeker een kopie van zijn geboortakte voor (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3). De Raad stelt vast dat de identiteit en Nigeriaanse nationaliteit van verzoeker niet betwist wordt door de commissaris-generaal.

6.3. Het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten en gemeenschap. De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat. Volgens zijn verklaringen was verzoeker op 24 december 2015 aanwezig op het jaarlijkse gemaskerd festival van Egu Igbagwu. Hier was een zekere N.A. aanwezig.

Deze begon naar verzoeker te kijken en sprak hem aan. Zij gingen samen iets drinken en keerden dan terug naar het festival waar zij in de struiken seksuele betrekkingen hadden. Zij werden ontdekt door een groep jongeren die hen sloegen. Hierna werd verzoeker meegenomen naar het dorps hoofd. Deze oordeelde dat verzoeker naar het ziekenhuis moest ter behandeling van zijn verwondingen en dat hij zeven dagen later een purificatie ritueel moest ondergaan. Daarna zou verzoeker uitgeleverd worden aan de politie. Nadat verzoeker enige verzorging had gekregen vertrok hij uit zijn regio. Hij trok naar het noorden van Nigeria waar hij begin 2016 de grens met Niger overstak. Van daar trok hij verder naar Libië. In oktober 2016 maakte hij de oversteek naar Italië waar hij een verzoek om internationale bescherming deed. Hij wachtte het antwoord hiervan niet af en trok door naar Frankrijk waar hij ook een verzoek om internationale bescherming deed. Dit verzoek werd zowel door de OFPRA als door de Court Nationale du Droit d'Asile afgewezen. Verzoeker reisde door naar België waar hij op 22 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming deed. Bij terugkeer naar Nigeria vreest verzoeker te worden vervolgd en opgesloten wegens zijn seksuele oriëntatie.

6.4. Ter staving van zijn relaas heeft verzoeker bij het CGVS volgende documenten neergelegd: (i) de krant 'The Nigerian Observer' van 26 januari 2016, waarin op pagina 9 een artikel staat waarin hij bij naam vermeld wordt en waarin ook een foto van verzoeker en een andere man is afgedrukt, (ii) een persona non-grata verklaring van het hoofd van zijn clan, (iii) een kopie van zijn geboorte certificaat, en (iv) een brief van zijn vriend E. F..

In zijn arrest van 6 juli 2023 achtte de Raad, ondanks het feit dat ernstige twijfels rijzen inzake verzoekers beweerde seksuele oriëntatie een verder onderzoek noodzakelijk naar de authenticiteit en publicatie van de door verzoeker neergelegde krant, gelet op de potentiële gevolgen voor verzoeker indien hij publiekelijk als homoseksueel werd bestempeld. In het licht van de beschikbare landeninformatie wees de Raad erop dat het niet uitgesloten is dat een persoon die in Nigeria in een krant met naam en foto als homoseksueel wordt bestempeld het slachtoffer wordt van ernstige mensenrechtenschendingen, zelfs als wordt hem een seksuele gerichtheid toegedicht die hij in werkelijkheid niet heeft. De Raad achtte het *in casu* dan ook van cruciaal belang dat er uitsluitend bestaat over de authenticiteit van de krant waarin verzoeker wordt neergezet als homoseksueel.

Uit de bestreden beslissing en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat na het vernietigingsarrest de commissaris-generaal is overgegaan tot een uitvoerig en grondig onderzoek van het door verzoeker neergelegde krantenartikel en in het bijzonder naar de authenticiteit en publicatie van de door verzoeker neergelegde krant. In het document CEDOCA, COI CASE, NGA2024-002 – Nigeria – 20/14638, 1 février 2024 (AD, landeninformatie) wordt een overzicht gegeven van de opzoeken die door de Documentatie-en Onderzoeksdienst van het CGVS met betrekking tot de door verzoeker neergelegde krant zijn verricht. Hieruit blijkt dat CEDOCA werd gevraagd een kopie van de editie van 26 januari 2016 van de krant The Nigeria Observer te bekomen en dat deze dienst daartoe de betalende databank Factiva, een databank die toegang verleent tot meer dan 36.000 mediabronnen uit 200 landen, waaronder Nigeria, heeft geraadpleegd; de onderzoeksdiensten van de Franse asielinstantie OFPRA en de Zwitserse asielinstantie SEM heeft gevraagd of zij toegang hadden tot deze editie van de krant en talrijke berichten via sociale media heeft uitgewisseld met medewerkers van de krant met de vraag om een elektronische versie van de voormelde editie van de krant te bekomen. Geen van deze opzoeken heeft enig resultaat opgeleverd. Ook blijkt uit een internetopzoeking naar het artikel "*Military Option alone can't stop insurgency -NPM*" opgenomen in de door verzoeker neergelegde krant dat dit artikel ook terug vinden is als internetartikel van 6 juli 2015 op de Nigeriaanse website van The Eagle Online en de foto van een graafmachine en een menigte mensen in de door verzoeker neergelegde krant terug te vinden is in een artikel in Premium Times van 13 maart 2019 met als titel "*Lagos School Building Collapse: Ambode visits scene, blames Landlord*". Deze artikels zijn eveneens toegevoegd aan het administratief dossier (AD, map landeninformatie).

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat " *Wat betreft de Nigeriaanse krant 'The Nigerian observer' d.d. 26 januari 2016 dient opgemerkt dat op pagina 9 een artikel staat te lezen waarin uw naam wordt vermeld en waarbij de inhoud van het artikel zonder meer overeenkomt met de door u beweerde gebeurtenissen tijdens het jaarlijkse Egu Igbagwu festival (NPO 1 p 9; NPO 1 p 13). U verklaarde dat u met deze krant wil aantonen hoe u werd betrappt en hoe de gebeurtenissen zich hebben voorgedaan (NPO 1 p 11). (...). Verder dient opgemerkt dat een krant sowieso niet beschouwd kan worden als een officieel document en dat de artikels die in een krant verschijnen niet per definitie waarheidsgetrouw zijn. Komt daarbij dat corruptie in Nigeria wijdverspreid is (zie informatie administratief dossier), waardoor de authenticiteit van voorgelegde kranten niet zonder meer kan worden aangenomen, zelfs al hebben ze dezelfde uiterlijke kenmerken als kranten die inderdaad in*

omloop zijn. (...). Bijgevolg kan de bewijswaarde en voorgehouden authenticiteit van dit document ernstig in vraag worden gesteld. Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen en het arrest van de RvV d.d. 6 juli 2023 liet het CGVS de door u overgemaakte krant aan een grondig(er) onderzoek onderwerpen. De onderzoeksdienst Cedoca deed meerdere pogingen om een kopie te bemachtigen van de editie van 26 januari 2016 van de krant 'The Nigerian Observer' (zie COI Case NGA2024-002 in administratief dossier). Deze pogingen bleken echter vruchteloos. Echter, na een grondige analyse van de inhoud van de door u neergelegde krant, kunnen volgende vaststellingen worden gedaan. Wat betreft de pagina (p. 9) in de Nigeriaanse krant 'The Nigerian observer' d.d. 26 januari 2016 waar het bewuste artikel over de door u beweerde gebeurtenissen die u beschreef tijdens uw persoonlijke onderhouden terug te vinden is, dient opgemerkt dat op deze pagina nog een tweede artikel valt te lezen met de titel 'Military Option Alone Can't Stop Insurgency – NPM' geflankeerd door een foto van een graafmachine en een menigte mensen. Wat betreft het artikel 'Military Option Alone Can't Stop Insurgency – NPM' dient opgemerkt dat hetzelfde artikel werd teruggevonden via de Nigeriaanse website van 'The Eagle Online' en dit internetartikel gedateerd is op 6 juli 2015. Er dient daarbij opgemerkt dat de door u neergelegde krant verschenen zou zijn op dinsdag 26 januari 2016; een halfjaar later dan de datum waarop het artikel van The Eagle Online is verschenen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat ditzelfde artikel een half jaar later opnieuw gepubliceerd zou worden in de door u neergelegde krant, is geenszins aannemelijk. Daarenboven wordt in het betreffende artikel verwezen naar gebeurtenissen die plaatsvonden een week eerder ["Olakunle said the terrorists in the last one week had killed about 180 innocent Nigerians [...]"], hetgeen het des te onaannemelijk maakt dat dit artikel, volledig identiek, opnieuw gepubliceerd zou zijn een half jaar later. Wat betreft de foto van een graafmachine en een menigte mensen - met daaronder het bijschrift "Hundreds of people were gathered at the site of a collapsed three-story building that housed a school, on Lagos island, in Nigeria" - die op dezelfde pagina in de door u neergelegde krant terug te vinden is, dient opgemerkt dat dezelfde foto werd teruggevonden bij een artikel gepubliceerd op 13 maart 2019 door Premium Times met titel: "Lagos school building collapse: Ambode visits scene, blames landlord". Dit artikel en bijhorende foto werd gepubliceerd ruim 3 jaar na de door u neergelegde krant (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), en betreft een gebeurtenis die pas plaatsvond in maart 2019 - drie jaren na de publicatiedatum van de door u neergelegde krant. Opvallend genoeg valt in de rechter benedenhoek van deze foto, zoals gepubliceerd in de door u neergelegde krant, 'Premium Times - Nan' te lezen, hetgeen nogmaals overduidelijk aantoonde dat deze foto geplukt werd uit het artikel van Premium Times. Bovenstaande vaststellingen betreffende de inhoud van de door u neergelegde krant halen de authenticiteit van de door u neergelegde krant compleet en onherroepelijk onderuit. Bijgevolg kan besloten worden dat deze door u neergelegde krant op uw vraag werd opgesteld en niet publiekelijk werd uitgegeven en verspreid in Nigeria".

Deze motieven zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier. De vaststelling dat dit artikel en foto terug te vinden zijn in artikels die dateren van een half jaar voor en drie jaar na de publicatie van de door verzoeker neergelegde krant ondermijnen de authenticiteit van de door verzoeker neergelegde krant reeds op fundamentele wijze. Bovendien bleek, ondanks doorgedreven inspanningen van CEDOCA, het onmogelijk om bevestiging te vinden van de daadwerkelijke publicatie van de door verzoeker neergelegde krant, noch om een kopie of elektronische versie te bekomen. Uit de eveneens aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie blijkt verder dat in Nigeria 'brown envelope journalism' voorkomt, waarbij journalisten cash geld worden gegeven, dit verwachten of het zelfs vragen door of aan de persoon of het bedrijf waarover zij schrijven of waarbij burgers journalisten omkopen om nieuwsberichten te creëren of te wijzigen (AD, landeninformatie, Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, "Nigeria: Brown envelope journalism, including types of publications that are affected, efforts to combat the phenomenon" (2015 - November 2017), "Nigeria's 'brown envelope' journalism", 5 March 2015).

Gelet op de resultaten van het grondig onderzoek door de commissaris-generaal van de door verzoeker neergelegde krant waarin een artikel staat over verzoeker die betraapt werd met een andere man in Nigeria en de algemene landeninformatie waaruit blijkt dat in Nigeria betaald kan worden om artikels in de pers te doen verschijnen, kan de conclusie in de bestreden beslissing dat de door verzoeker neergelegde krant op zijn vraag werd opgesteld en niet publiekelijk werd uitgegeven en verspreid in Nigeria *in casu* worden onderschreven.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen enkel verweer voert tegen de inhoudelijke beoordeling van de door verzoeker neergelegde krant en evenmin de resultaten van het door CEDOCA gevoerde maar vruchteloze onderzoek naar de publicatie van de door verzoeker neergelegde krant op enige wijze betwist. Waar verzoeker nog stelt dat hij dit document (net zoals de declaration persona non grata) pas kort voor zijn eerste onderhoud bij het CGVS kreeg, dat hij ze dus niet heeft kunnen neerleggen in Frankrijk en dat hij veel geld heeft moeten betalen om dit te verkrijgen, dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het tijdstip waarop de krant werd

voorgelegd in de beoordeling ervan en dat dit hoe dan ook geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen met betrekking tot de neergelegde krant zoals hierboven uiteengezet en besproken en de resultaten van het gevoerde onderzoek.

Ook met betrekking tot de motieven inzake de brief van E.F., verzoekers vriend in België voert verzoeker geen ernstig verweer. In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden gemotiveerd dat: *“Wat betreft de brief van meneer E. F. d.d. 12 januari 2022 staat te lezen dat hij 100% gay is, dat hij u op 23 februari 2021 leerde kennen in het Noordstation en hij een zwak heeft voor ‘black gayboys’, hij u elke dag berichten stuurt en hij u financieel helpt, dat u al een 8-tal keren bij hem op bezoek bent geweest en het klikt tussen jullie en hij graag met u zou samenwonen. De brief vermeldt nog de vraag wat er dient te gebeuren zodat jullie zouden kunnen samenwonen. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat deze brief geschreven werd in Nederland [u bedoelde waarschijnlijk in de taal ‘Nederlands’] door uw vriend en de auteur u vroeg om dit af te geven tijdens het persoonlijk onderhoud. Gevraagd wat er in te lezen staat, gaf u aan dat hij het niet aan u kon uitleggen en het CGVS de realiteit zou begrijpen van wat u wil uitleggen (NPO 1 p 10). Er dient hierbij opgemerkt dat de het uiterst opmerkelijk is dat u zelf niet weet wat er in de brief geschreven staat, en uw beweerde vriend u hierover niets zou hebben uitgelegd. Verder dient opgemerkt dat, wanneer u werd bevraagd naar uw vriend hier in België – de genaamde E. F. – u verklaarde dat hij geboren is in 1985, terwijl in de brief geschreven staat dat E. geboren is in 1955, een meer dan opmerkelijk verschil. Ten slotte dient opgemerkt dat deze brief uw reeds ongeloofwaardig bevonden homoseksuele geaardheid niet weet te wijzigen”*. Verzoeker kon tijdens het persoonlijk onderhoud niet zeggen wat er in de brief van zijn beweerde partner staat (NPO I, p. 10), en situeerde diens geboortedatum dertig jaar voor de geboortedatum die door E.F. zelf in zijn handgeschreven brief wordt vermeld (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4, NPO I, p. 9). Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaring dat hij in België een homoseksuele relatie heeft met E.F. reeds op ernstige wijze. Immers kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker de leeftijd van zijn partner min of meer correct zou kunnen situeren, en minstens enige notie zou hebben van wat E.F. heeft geschreven, wat duidelijk niet het geval is. Verder legt verzoeker noch in de procedure die aanleiding heeft gegeven tot het vernietigingsarrest van de Raad noch in de loop van de huidige procedure enig ander stuk voor met betrekking tot de beweerde relatie met E. F., noch met betrekking tot enige andere relatie die hij met een man zou hebben in België. Dat uit de voormelde getuigenis blijkt dat verzoeker homoseksueel is en dat hij in België een relatie heeft met een man, zoals in het verzoekschrift wordt geponeerd, kan gelet op het voorgaande geenszins worden bijgetreden. Ook van verzoekers bewering in het verzoekschrift dat hij na zijn laatste interview op het CGVS met zijn partner is gaan samenwonen, wordt geen enkel begin van bewijs bijgebracht zodat niet anders kan worden besloten dan dat het om een loutere bewering gaat die op geen enkele wijze wordt gestaafd. Gelet op hetgeen hierna verder wordt besproken met betrekking tot zijn verklaringen over zijn beweerde homoseksualiteit kan de bestreden beslissing worden bijgetreden waar wordt gesteld dat de brief van E.F. zijn ongeloofwaardig bevonden homoseksuele geaardheid niet weet te wijzigen.

Ook wat betreft de door verzoeker neergelegde Declaration of persona non grata van 20 juni 2016 voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen de beoordeling van dit document in de bestreden beslissing. Zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissing werd deze declaration opgesteld op 20 juni 2016 en dus zes maanden na de beweerde gebeurtenissen op het festival waar verzoeker zou zijn betrapt met een andere man. Verzoeker verklaarde evenwel dat hij zeven dagen kreeg om zich voor te bereiden op het reinigingsritueel (NPO I, p. 13) en in de brief wordt gesteld dat verzoeker en N.A. verbannen blijven tot zij zich zullen aanbieden voor *“de noodzakelijke traditionele reiniging van de gemeenschap”* (*“...all the necessary traditional cleansing of the community”*, AD, documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 2). Dat de gemeenschap zes maanden zou wachten vooraleer de brief over te maken, terwijl hem zeven dagen zou gegeven zijn om zich voor te bereiden op het reinigingsritueel is weinig aannemelijk, en evenmin biedt verzoeker enige verklaring hiervoor. Voorts verklaarde verzoeker ook dat zijn moeder hem opbelde op 25 december 2021 om hem te melden dat zij deze brief had gekregen van de chieft (NPO I, p. 11). Er kan niet worden begrepen waarom zijn moeder hem pas vijf jaar later hiervan op de hoogte zou brengen indien zij de brief onmiddellijk ontving en evenmin waarom de gemeenschap vijf jaar zou wachten om deze op 20 juni 2016 gedateerde brief te bezorgen aan zijn moeder in de hypothese dat zij hem opbelde nadat zij de brief zou hebben gekregen. Dat verzoeker contact had opgenomen met zijn zus, dat zij hem deze documenten heeft bezorgd en dat het logistiek moeilijk was om deze documenten te krijgen en dat hij hier ook veel geld voor moest betalen, is een blote bewering a posteriori die verder niet wordt gestaafd. Verzoeker maakt hiervan in elk geval geen melding tijdens beide persoonlijke onderhouds. Dit betoog doet hoe dan ook geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen over de declaration of persona

non grata en het feit dat verzoeker verklaarde dat zijn moeder hem pas op 25 december 2021 belde om te zeggen dat zij deze brief had ontvangen, terwijl de brief dateert van 20 juni 2016. Er ligt bijgevolg geen plausibele verklaring voor waarom verzoeker pas op 25 december 2021 op de hoogte zou zijn gebracht van het bestaan van de brief van 20 juni 2016, waardoor aan de voorgelegde declaration of persona non grata geen bewijswaarde kan worden gehecht.

De Raad stelt vast dat verzoeker een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek om internationale bescherming met documenten te staven maar dat de door verzoeker neergelegde documenten als dusdanig niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

6.5. De Raad wijst erop dat een homoseksuele geaardheid niet moet bewezen worden, maar dat het volstaat dat deze aannemelijk wordt geacht. Het Hof van Justitie heeft reeds geoordeeld dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn gelezen in het licht van artikelen 1 en 7 van het Handvest voor de Grondrechten van de Europese Unie (hierna 'Handvest') er zich tegen verzet dat asielinstanties bewijsmateriaal als demonstratieve homoseksuele handelingen, tests en video-materiaal aanvaarden. Dit betekent niet dat asielinstanties op basis van verklaringen de beweerdde seksuele oriëntatie van een verzoeker als een vaststaand feit dienen aan te nemen. Het Hof wees erop dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn van toepassing is op alle verzoeken ongeacht de ingeroepen gronden van vervolging en dat het aan de verzoeker is om te wijzen op een seksuele gerichtheid maar dat de bevoegde autoriteiten hun wijze van beoordeling van verklaringen en het bewijsmateriaal dienen aan te passen aan de eigen kenmerken van elke categorie verzoeken met in achtneming van de door het Handvest gewaarborgde rechten. Gelet op de gevoeligheid van vragen over iemands persoonlijke levenssfeer en met name zijn seksualiteit, moeten asielinstanties zich onthouden van het gedetailleerd ondervragen over de wijze waarop een verzoekster praktisch invulling geeft aan haar seksuele gerichtheid (HvJ, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, *A, B, C tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van: United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)*, 2 december 2014). Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming die zijn gebaseerd op de seksuele oriëntatie van de verzoeker zijn asielinstanties, wat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerdde seksuele oriëntatie betreft, dan ook voornamelijk aangewezen op de verklaringen van de verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud. Het is aan de verzoeker om zijn seksuele gerichtheid aannemelijk te maken en aan de asielinstantie om het onderzoek en met name het persoonlijk onderhoud op dergelijke wijze te organiseren dat verzoeker daartoe de mogelijkheid krijgt en de elementen verzameld worden die deze asielinstantie toelaten om de beweerdde seksuele oriëntatie te beoordelen.

Daarbij moet rekening worden gehouden met het feit dat de seksuele oriëntatie van een individu, de manier waarop hij of zij zich hiervan bewust wordt en ermee omgaat en deze tot uitdrukking brengt per definitie een zeer persoonsgebonden aangelegenheid is. De maatschappelijke en juridische context waarin een persoon zijn seksuele identiteit ontdekt en ontwikkelt is daarbij, naast uiteraard verzoekers specifieke individuele omstandigheden, een belangrijke factor. De mate waarin relaties tussen personen van hetzelfde geslacht algemeen aanvaard of afgewezen worden door de samenleving in het land van herkomst of directe omgeving van een verzoeker om internationale bescherming en al dan niet strafrechtelijk gesanctioneerd worden, kan immers een belangrijke invloed hebben op de wijze waarop een persoon zijn seksuele oriëntatie ontdekt en beleeft. Dit neemt evenwel niet weg dat van een verzoeker die zich baseert op zijn seksuele gerichtheid, redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij, rekening houdend met zijn specifieke omstandigheden, voldoende duiding kan geven bij zijn bewustwordingsproces en de wijze waarop hij deze gerichtheid al dan niet met anderen heeft beleefd.

Uit de EASO 'Country Guidance Nigeria, Common analysis and guidance note' van oktober 2021 p. 78-79, die wordt aangehaald in de bestreden beslissing, en de EASO 'COI Report Nigeria Targeting of Individuals' van november 2018 p. 120-127 waarnaar in de *Country Guidance* verwezen wordt, blijkt dat homoseksualiteit en sommige daaraan verbonden activiteiten strafbaar zijn gesteld in Nigeria in het Nigeriaanse Strafwetboek en de wet van 2014 die het huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht verbiedt.

Homoseksuele handelingen kunnen bestraft worden met een gevangenisstraf tot 14 jaar en ook het ondersteunen van de LGBTQI-gemeenschap of het zich registreren bij LGBTQI-organisaties en clubs kan bestraft worden met 10 jaar gevangenisstraf. In sommige Nigeriaanse deelstaten in het Noorden die de sharia-wetgeving toepassen staat de doodstraf op seksuele activiteiten tussen mannen. Er is een hoogoplopend debat in de Nigeriaanse samenleving over LGBTQI-kwesties dat gelinkt is aan de voormelde wetgeving en de verhoogde media-aandacht voor het onderwerp maakt LGBTQI-persoon meer zichtbaar en kwetsbaar. Er wordt ook melding gemaakt van willekeurige arrestaties, afpersing en foltering van (vermeende) homoseksuelen door de politie. Door het anti-LGBTQI-klimaat dat mede door de wetgeving en de media is gecreëerd heerst een misvatting bij het grote publiek dat homoseksuele identiteit als dusdanig strafbaar is en dat burgers verplicht zijn LGBTQI-persoonen aan te geven. Zowel statelijke als niet-statale actoren maken zich schuldig aan homofobie geweld en stigmatisering. Uit dit alles blijkt dat niet alleen homoseksuelen maar ook personen die ervan verdacht worden homoseksueel te zijn, met ernstige mensenrechtenschendingen geconfronteerd kunnen worden. Verzoeken om internationale bescherming van personen uit Nigeria op basis van hun (toegeschreven) seksuele gerichtheid, dienen, gelet op de kwetsbare positie waarin LGBTQI-persoonen zich bevinden in Nigeria, met grote voorzichtigheid te worden behandeld.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker zijn beweerde homoseksualiteit en de door hem voorgehouden kortstondige affaire met een man op het festival van Egu Igbagwu niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen, beoordeeld in het licht van de hierboven besproken landeninformatie en de hierboven reeds besproken door hem neergelegde documenten, niet geloofwaardig zijn.

Zo stelt de Raad vooreerst vast, in navolging van de bestreden beslissing dat verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud of hij in het kader van zijn in Frankrijk ingediende verzoek om internationale bescherming hetzelfde verhaal heeft verteld als bij de Belgische migratiediensten, hierop positief antwoordde en ook verklaarde niet te denken dat er verschillen zijn terwijl uit de documenten in het administratief dossier met betrekking tot de behandeling van zijn verzoek in Frankrijk (AD, landeninformatie) blijkt dat hij tijdens het interview met OFPRA verklaarde te vrezen gedood te worden in geval van terugkeer naar Nigeria omdat zijn vader homoseksueel is, zijn vader hem sinds 2007 meenam naar initiaties bij de Gay Group Association, dat hij zijn vader zou hebben gezegd dat het hem niet beviel om homoseksueel te zijn waarop zijn vader ermee dreigde hem uit het huis te zetten, zijn studies niet meer te betalen en geen voedsel meer te geven en uitdrukkelijk verklaarde dat hij zich tot vrouwen aangetrokken voelde (AD, landeninformatie, Entretien, p. 5). Pas tijdens de procedure in beroep voor de CNDA verklaarde verzoeker zelf homoseksueel te zijn, wat niet geloofwaardig werd geacht door de CNDA, onder meer omdat zijn verklaringen over de wijze waarom hij zich bewust werd van zijn homoseksualiteit zeer vaag waren en de evolutie van deze bewustwording niet kon schetsen en verder ook slechts weinige gepersonaliseerde verklaringen aflegde over de omstandigheden waarin hij andere relaties dan diegene in de vereniging, had beleefd (AD, landeninformatie, CNDA, 14 fevrier 2024).

Verzoekers verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij dergelijke verklaringen nooit in Frankrijk zou hebben afgelegd en dat hun Engels slecht is, kan *in casu* niet worden aangenomen als verschoning voor de vastgestelde verschillen. Zo uit de het door verzoeker geciteerde AIDA rapport met betrekking tot Frankrijk, update 2021 kan blijken dat sommige verzoekers melding hebben gemaakt van het feit dat vertalingen te gesimplificeerd waren en dat tolken daarbij niet de gepaste houding hadden of dat de dossierbehandelaars van OFRA soms zelf als tolken optreden, wordt hierin als dusdanig geen melding gemaakt van slechte kennis van het Engels van de dossierbehandelaars. Voorts blijkt nergens uit het administratief dossier dat verzoeker hierover enige opmerking heeft gemaakt bij de Franse asielinstanties of dat hij zich hierop heeft beroepen voor de CNDA. Hierover wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat *“Bovenstaande indachtig dient vastgesteld dat u bij de Franse migratiediensten fundamenteel verschillende verklaringen heeft afgelegd wat betreft uw seksuele geaardheid en de door u beweerde vervolgingsfeiten te Nigeria ten opzichte van uw asielrelaas bij de Belgische migratiediensten. Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud met bovenstaande vaststellingen werd geconfronteerd, verklaarde u zonder meer dat u dat daar [Frankrijk] nooit heeft gezegd, dat hun Engels slecht is en dat ze niet weten wat ze schrijven (NPO 1 p 15) wat geenszins een geloofwaardige verklaring is voor de grove tegenstrijdigheden. Daarenboven dient gewezen op de vaststelling dat u een beroep indiende tegen de beslissing van de Franse asielinstanties, en u ook gehoord werd ter zitting wanneer dit beroep behandeld werd (zie CGVS aanvraag derde landen d.d. 5 mei 2021 toegevoegd aan het administratief dossier). U maakte er geen enkel gewag van het feit dat er zaken zouden zijn neergeschreven in het verslag van het interview, die u niet gezegd zou hebben.*

U verklaarde in het kader van dit beroep wel [in tegenstelling tot uw verklaringen in het kader van het 'Entretien'] dat uzelf wel degelijk homoseksueel bent, maar u kon wat dit betreft op geen enkele wijze overtuigen". Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze vaststellingen die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier.

Verder betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden geen details maar fundamentele aspecten van zijn relaas, waaronder zijn verklaring bij de Belgische asielinstanties dat hijzelf homoseksueel is, terwijl hij bij de OFPRA verklaarde tot vrouwen aangetrokken te zijn en pas bij de CNDA beweerde zelf homoseksueel te zijn en ook de eigenlijke vervolgingsfeiten nu verzoeker bij het CGVS zich niet heeft beroepen op de in Frankrijk beweerde gedwongen deelname aan initiaties bij de Gay Group Association met zijn vader.

Waar verzoeker nog verwijst naar een passage in het AIDA rapport, waarin wordt gesteld dat pro deo advocaten in Frankrijk niet in staat zijn om kwalitatief werk te leveren en de meeste van hen hun cliënt pas voor de zitting van de CNDA zien, ter staving van zijn betoog dat hij tijdens zijn asielprocedure in Frankrijk niet adequaat is begeleid of geadviseerd door de advocaat die hem was toegewezen, dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot deze algemene verwijzing maar verder zijn stelling dat hijzelf niet adequaat werd geadviseerd of begeleid niet concretiseert aan de hand van zijn persoonlijke ervaring. Hij geeft verder ook op geen enkele wijze concreet aan hoe dit ertoe geleid zou hebben dat zijn verzoek in Frankrijk werd afgewezen waarbij ook door de beroepsinstantie geen geloof werd gehecht aan zijn beweerde homoseksualiteit, onder meer omdat onder meer omdat zijn verklaringen over de wijze waarom hij zich bewust werd van zijn homoseksualiteit zeer vaag waren en de evolutie van deze bewustwording niet kon schetsen; noch aan de daar ingeroepen vervolgingsfeiten. Verzoekers verder niet gespecificeerde verwijzing naar de gebrekkige begeleiding door zijn advocaat in Frankrijk kan dus evenmin verklaren waarom zijn verklaringen bij de Franse en Belgische asielinstanties dermate fundamenteel verschillen zowel met betrekking tot zijn beweerde homoseksualiteit als de ingeroepen vervolgingsfeiten. Dat het om een plausibele uitleg gaat voor de vastgestelde verschillen, zoals verzoeker in het verzoekschrift beweert, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

In casu kan de bestreden beslissing worden bijgetreden dat verzoeker de Belgische migratiediensten probeerde te misleiden over de inhoud van zijn eerder verzoek om internationale bescherming. Overigens dient in dit verband ook te worden vastgesteld dat verzoeker ook geen enkel verweer voert tegen de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat *"Daarnaast dient opgemerkt dat ook wat betreft uw familiale omstandigheden u er niet voor terugdeinst om tegenstrijdige verklaringen af te leggen bij de verschillende migratiediensten. U verklaarde immers bij de Franse migratiediensten dat uw vader is overleden op 20 december 2015 aan de gevolgen van zijn verwondingen, nadat uw moeder ontdekte wat er gaande was tijdens een feest van de 'Gay Group Association' bij u thuis op 10 december 2015, waarna ze de politie waarschuwde. Hierna zouden veiligheidsagenten binnengevallen zijn, waarbij uw vader gewond raakte. Een tijd later zou uw vader gestorven zijn aan zijn verwondingen, zo verklaarde u er verder (Entretien p 2). Toen u echter tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd bevraagd naar uw vader verklaarde u dat uw vader is gestorven in 1995 als gevolg van een ziekte, wat u werd verteld, en u hem enkel kent van op een foto (NPO 1 p 5)".* Deze motieven zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier en worden op geen enkele wijze betwist door de verzoeker, zodat zij worden overgenomen door de Raad.

De vaststelling dat verzoeker de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden met betrekking tot zijn eerder verzoek om internationale bescherming ontslaat de asielinstanties niet van de verplichting het verzoek om internationale bescherming aan een individueel en grondig onderzoek te onderwerpen. Dit belet evenwel niet dat met bovenstaande vaststellingen rekening wordt gehouden in de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen bij de Belgische asielinstanties nu de vastgestelde tegenstrijdigheden de kern van zijn asielrelaas in België, met name zijn beweerde seksuele oriëntatie en de kortstondige affaire die hij op een festival zou hebben gehad, betreffen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat verzoekers verklaring homoseksueel te zijn niet geloofwaardig kan worden bevonden waarbij wordt overwogen dat (1) verzoeker bij de Franse migratiediensten uitdrukkelijk heeft vermeld dat hij op vrouwen valt, en hij er duidelijk aangaf dat zijn vrees erin bestaat als homoseksueel te zullen worden gepercipieerd, (2) dat niet kan worden ingezien waarom hij een heel verhaal over een 'gay association' geleid door zijn vader zou verzinnen indien zijn vader werkelijk reeds gestorven zou zijn in 1995 en hij werkelijk problemen zou hebben gekend omwille van zijn eigen beweerde homoseksuele geaardheid in Nigeria, (3) dat op basis van zijn verklaringen afgelegd tijdens beide persoonlijke onderhouds waarin gevraagd werd naar het

moment in zijn leven waarop hij voor het eerste beseftte dat hij niet was zoals de anderen, wordt vastgesteld dat hij zijn bewustwording situeert toen hij de leeftijd van 16 à 18 jaar had en daarnaast opvalt dat hij, gevraagd naar gevoelens en emoties aangaande zijn homoseksuele geaardheid hij daar niet op kan antwoorden en ter verantwoording stelt dat hij het vergeten is wat geenszins een aannemelijke verklaring is; hij wat zijn bewustwording betreft enkel verklaringen kan afleggen betreffende een fysieke reactie, het krijgen van een erectie, maar niet in staat blijkt te duiden welke emoties of gedachten daarbij door hem heen gingen en met betrekking tot zijn verklaring dat hij voor eerst zich aangetrokken voelde tot mannen toen hij buiten douchte met medestudenten en wanneer verduidelijkt dat werd gepeild naar gevoelens en gedachten verzoeker vlakaf stelde dat hij was aangetrokken. Voorts wordt overwogen dat gevraagd wat hij daarbij voelde, verzoeker meegaf dat hij zich boos en slecht voelde waarbij opnieuw wordt vastgesteld dat hij zijn ervaringen hoofdzakelijk richtte tot de seksuele en bijgevolg fysieke component van zijn beweerde homoseksuele geaardheid en er niet in slaagt enige emoties, zelfreflectie of doorleefde ervaringen naar voor te brengen en in een ultieme poging om te peilen naar zijn bewustwordingsproces van zijn beweerde homoseksualiteit hij nogmaals stelde dat hij daar niet op kan antwoorden. Verder wordt vastgesteld dat (5) toen de *protection officer* hem vroeg of hij de realiteit van zijn homoseksuele geaardheid onmiddellijk accepteerde of dat er tijd over ging en of hij op deze vraag kon antwoorden hij vlakaf stelde dit niet te kunnen en gevraagd of hij het er moeilijk mee had om zijn geaardheid te aanvaarden, hij zonder meer stelde van niet en gevraagd naar meer duiding hij niet meer antwoordde en wordt besloten dat hij er niet in slaagt enige emoties of gevoelens naar voor te brengen betreffende zijn bewustwording van zijn homoseksuele geaardheid en hij vaak niet weet te antwoorden op de vragen die hem werden gesteld en dit bijgevolg de reeds sterk ondermijnde geloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksuele geaardheid verder aantast. Voorts wordt overwogen dat (6) verzoeker beaamde dat hij dingen deed om zijn homoseksualiteit te verbergen maar gevraagd wat, verklaarde dat men dit niet echt kan doen en hij de vragen soms niet begreep en wanneer de vraag herhaald werd hij stelde dat hij de hoofdvraag niet begreep en aangaf dat het onmogelijk is om zijn gedrag te verbergen, dat twee mannen geen hotelkamer kunnen huren en dat dat heel gevaarlijk is in de Nigeriaanse maatschappij aangezien dat niet geaccepteerd wordt. Verder wordt gemotiveerd dat gevraagd waar hij op lette verzoeker antwoordde dat hij niet weet wat hij eraan kon doen waarbij besloten wordt dat de vaststelling dat verzoeker geen plausibel antwoord kan geven op de vraag hoe hij zijn homoseksuele geaardheid verborg en zijn verklaringen hierbij allerminst getuigen van enige werkelijk beleefde ervaringen van een homoseksuele man in een extreem vijandige omgeving ten opzichte van homoseksuelen. Voorts wordt in de bestreden beslissing overwogen dat (6) hij bevestigde over de manier waarop hij zijn toekomst zag als homoseksueel in een land als Nigeria, hij uiterst vaag en weinig concreet verklaarde dat hij zijn toekomst zag als iemand in een gevaarlijke situatie en aangaf dat hij toen begon na te denken wat te doen gezien hij in dergelijke situatie niet kon blijven leven terwijl hij zijn bewustwording situeerde in het jaar 2009 of 2010 en hij Nigeria verliet in 2016 zodat redelijkerwijze van hem mag verwacht worden dat hij zijn denkproces over zijn toekomstperspectieven meer gedetailleerd zou kunnen toelichten wat niet het geval is.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op verzoekers verklaringen inzake zijn bewustwording van zijn beweerde homoseksualiteit en de manier waarop hij deze trachtte te verbergen en hoe hij zijn toekomst zag in Nigeria en zijn pertinent en correct.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksualiteit en het vluchtrelaas dat hij heeft uiteenzet, te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich immers tot de loutere stelling dat hij een bewustwordingsproces rapporteerde en te herhalen dat hij zich op 16 à 18-jarige leeftijd realiseerde dat hij homoseksueel was en accepteerde dat hij homo was en dit zijn hele leven zou moeten verbergen en dat het ingewikkeld is om in detail uit te leggen hoe hij zich bewust is geworden van zijn homoseksualiteit ook al heeft hij zich daar nooit mee bezig gehouden en dat het aan de *protection officer* toekomt om uit te leggen van hij van verzoeker verwacht. Het komt aan verzoeker toe om de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, wat hij echter met het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen, zonder concreet uiteen te zetten waarom deze wel zouden volstaan om te besluiten dat verzoeker emoties of gevoelens heeft naar voor gebracht betreffende zijn bewustwording en dat zijn verklaringen getuigen van werkelijk beleefde ervaringen van een homoseksuele man in een extreem vijandige omgeving ten opzichte van homoseksuelen, in het geheel niet doet. Wat betreft verzoekers argument dat het aan de dossierbehandelaar toekomt om uit te leggen wat van hem verwacht wordt met betrekking tot zijn bewustwording herhaalt de Raad dat van

een verzoeker die zich baseert op zijn seksuele gerichtheid, redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij, rekening houdend met zijn specifieke omstandigheden, voldoende duiding kan geven bij zijn bewustwordingsproces en de wijze waarop hij deze gerichtheid al dan niet met anderen heeft beleefd. Het is de taak van de dossierbehandelaar om hiernaar te peilen en hierover passende vragen te stellen.

Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat aan verzoeker herhaaldelijk en in verschillende bewoordingen werd gevraagd naar het moment en de leeftijd waarop hij zich voor het eerst realiseerde dat hij zich tot mannen aangetrokken voelde en niet was zoals de anderen (NPO I, p. 14, NPO II, p. 5, p. 6, 7) dat toen hij zich beperkte tot het beschrijven van louter fysieke gewaarwordingen en reacties uitdrukkelijk werd verduidelijkt dat werd gepeild naar gevoelens of gedachten en dat verder zowel de dossierbehandelaar als verzoekers advocaat de vraag naar de aanvaarding van zijn homoseksualiteit meermaals verduidelijkten (NPO II, p. 7-8). Er kan niet blijken dat deze vragen niet passend zouden geweest zijn, noch dat zij niet begrepen konden worden gelet op verzoekers individuele omstandigheden, waaronder zijn leeftijd en de homofobe context waarin hij zijn homoseksualiteit ontdekte. *In casu* kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker uitvoerig tijdens twee persoonlijke onderhoudsbezoeken werd bevraagd over zijn bewustwording en beleving als homoseksueel in Nigeria en dat hij hierover geen overtuigende verklaringen kon afleggen. Dat de commissaris-generaal bij de bevraging van verzoeker over diens bewustwording onvoldoende rekening zou hebben gehouden met alle verklaringen van verzoeker en daarbij onzorgvuldig zou hebben gehandeld, blijkt geenszins, wel integendeel. Dat de bewustwording van verzoeker als geloofwaardig moet worden beschouwd en als *“bijdragende tot de vaststelling van zijn homoseksualiteit”* zoals in het verzoekschrift wordt gesteld, kan gelet op het voorgaande geenszins worden bijgetreden.

Er wordt dan ook op goede gronden als volgt gemotiveerd in de bestreden beslissing aangaande verzoekers beweerde homoseksualiteit: *“Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk zijn, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef homoseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw homoseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Nigeria, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte, oppervlakkige, herhalende, en niet doorleefde verklaringen, die allerminst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Nigeria – of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), zonder daarbij steeds dezelfde, beknopte verklaring te herhalen [namelijk dat u zich uw gevoelens niet kan herinneren, dat u een erectie kreeg als u naakte mannen zag en evenmin wanneer u wel ten volle bewust was van uw geaardheid] – zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerminst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend, levend en werkend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaringen herhaalt zonder verdere duiding, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Bovenstaande opmerkingen indachtig dient vastgesteld dat u uw beweerde homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig heeft weten te maken”*. De Raad kan gelet op het voorgaande deze motieven, die door verzoeker niet concreet worden betwist onderschrijven. Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat, zelfs rekening houdend met de cultureel verschillende en specifieke Nigeriaanse homofobe context waarin verzoeker opgroeide hij er niet in slaagde een enigszins concrete invulling te geven aan zijn bewustwording als

homoseksueel en steeds dezelfde summier verklaringen herhaalde. Er kan niet blijken dat dit gebrek aan concretisering een gevolg zou zijn van een andere manier van beleving van verzoekers geaardheid, zodat het niet onredelijk is dat de commissaris-generaal ertoe besluit dat dit duidt op een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen zodat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde homoseksualiteit.

Waar verzoeker nog opwerpt dat de commissaris-generaal hem opnieuw had moeten oproepen voor een persoonlijk onderhoud om hem te ondervragen over zijn huidige situatie, de manier waarop hij zijn seksuele geaardheid in België ervaart of over de inconsistenties met betrekking tot de persartikels die hij heeft ingediend, kan worden volstaan met te wijzen op het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde krant uitvoerig en grondig werd onderzocht en werd vastgesteld dat deze krant op verzoekers vraag werd opgesteld en niet publiekelijk werd uitgegeven en verspreid, dat hij tot tweemaal toe werd gehoord door het CGVS en dat verzoeker ruimschoots de mogelijkheid heeft gehad na het vernietigingsarrest van de Raad om elementen aan te brengen met betrekking tot zijn beweerde beleving van zijn homoseksualiteit in België maar dat geen enkel geloofwaardig en voldoende bewijskrachtig stuk hierover werd neergelegd. Verder heeft verzoeker ook in het kader van het huidige beroep de mogelijkheid om de motieven inzake het onderzoek van de commissaris-generaal van de door verzoeker neergelegde krant te weerleggen, maar kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing hierover. In de mate dat verzoeker argumenteert dat de commissaris-generaal hierdoor artikel 17 § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 heeft geschonden, wijst de Raad er op dat deze bepaling slechts in de verplichting voorziet om de verzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen of met het gegeven dat er relevante elementen ontbreken, wanneer de ambtenaar dit tijdens het gehoor vaststelt (Koninklijk Besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, B.S. 11 juli 2018, 55413, Verslag aan de Koning). Bovendien belet deze bepaling de commissaris-generaal niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd (Verslag aan de Koning). Verder dient erop gewezen dat verzoeker wel degelijk werd geconfronteerd met de inconsistenties tussen zijn verklaringen bij het CGVS en de Franse asielinstanties en dat verzoeker de gelegenheid heeft gehad om bij de Raad de nodige toelichting te verschaffen over de aangehaalde inconsistenties, maar dat zijn betoog niet kan overtuigen.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan gegund worden.

Vermits verzoekers verklaringen over zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig zijn, kan bijgevolg en rekening houdend met bovenstaande analyse en beoordeling van de door hem neergelegde documenten hierover, evenmin geloof worden gehecht aan zijn verklaringen dat hij op 24 december 2015 tijdens het jaarlijks gemaskerde festival van Egu Igbagwu seksuele betrekkingen had met N.A., betrapte werd door een groep jongeren, geslagen werd en meegenomen naar het paleis van de Eze en werd opgedragen een rituele reiniging te ondergaan. Ten overvloede merkt de Raad daarbij op dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker van deze vervolgingsfeiten op geen enkel ogenblik gewag maakte in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming dat hij in Frankrijk indiende.

In acht genomen verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten en beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie met betrekking tot de situatie en behandeling van homoseksuelen in Nigeria, dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid en de voorgehouden vervolgingsfeiten die hiermee verband houden, niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

Indien zoals, *in casu*, geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten en zijn beweerde seksuele geaardheid, is een verder onderzoek naar de materiële voorwaarden van de vluchtelingendefinitie niet noodzakelijk. Vermits verzoekers beweerde homoseksualiteit niet geloofwaardig is bevonden, kan verzoekers betoog dat de loutere vaststelling dat verzoeker een homoseksueel is uit Nigeria volstaat om bescherming te rechtvaardigen, dat hij als homoseksueel geen bescherming kan verkrijgen vanwege de Nigeriaanse autoriteiten en dat de Raad een reeks vragen dient in overweging te nemen, niet tot een andere conclusie leiden en is dit betoog bijgevolg niet dienstig.

6.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

7.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zij beweerdde homoseksuele gerichtheid en de voorgehouden vervolgingsfeiten in zijn land van herkomst die hiermee verbonden zijn niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

7.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, kan er toepassing worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Op basis van geactualiseerde landeninformatie over de veiligheidssituatie in Nigeria, met name EUAA, Nigeria – Country Focus, July 2024 en EASO, Nigeria Security Situation, June 2021 en EASO, Country Guidance Note: Nigeria, October 2021 maakt de commissaris-generaal volgende geactualiseerde beoordeling van met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria in het licht van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet: *“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige*

bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat de door de commissaris-generaal aangehaalde landeninformatie dateert van 2018 terwijl in november 2020 een COI is gepubliceerd voor de regio van verzoekster, dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing verwijst naar een EASO rapport over de (veiligheids)situatie in Nigeria van juni 2021 en in haar aanvullende nota naar het EUAA rapport van juli 2024 dat voormeld rapport actualiseert. In de mate dat verzoeker verwijst naar de COI Focus van 2020 over de veiligheidssituatie in Nigeria en het EASO rapport van 2021 dient te worden vastgesteld dat deze dateert van lang voor de meest recente EU AA Country Focus van juli 2024 waarop de geactualiseerde beoordeling van de veiligheidssituatie in Imo State in de aanvullende nota van de commissaris-generaal is gebaseerd.

Zo er blijkens de EU AA Country Focus van juli 2024 een stijging is waar te nemen in het aantal dodelijke slachtoffers in Imo State als gevolg van geweld tegen burgers en het aantal battles, kan uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijken dat in Imo State sprake is van een situatie waarin de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In de mate dat sprake is van willekeurig geweld in het kader van een intern gewapend conflict in Imo State brengt verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan die het risico in zijn hoofde verhogen dat hij als gevolg van het willekeurig geweld in Imo State een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

8. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor dat in het Engels, de taal die verzoeker machtig is, kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. Hij werd daarbij bijgestaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wijst de Raad erop dat deze bepaling werd opgeheven door het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 5

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET